

hende paa et Sygehus. Forslagene under Nr. 23 og 24, som angaa Betalingen, skal jeg heller ikke have Noget imod.

Jeg har da kun tilbage at besvare en Henstilling, der blev gjort til mig af det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (S. Kruse) om, hvor vidt jeg kunde være rede til at gaa ind paa nogle Tanker, som han fremsatte. Jeg maa tilstaa, at jeg tvivler meget paa, at selv om Justitsministeren skulde være villig til at gaa ind paa saaledes at stille samtlige Mandfolk og Fruentimmer i Landet under Politiets specielle Oplyn, hvad venerisk Sygdom angaar, det saa skulde lykkes at faae Folkethinget og Landsthinget til at gaa ind paa en saadan Forholdsregel. Jeg antager fremdeles, at det vilde være meget uheldigt, om man vilde, ikke alene opfordre Folk til under Straffeanfvar at gjøre Anmeldelse om Sygdomme af den her omhandlede Art, men tillige sikkre Gjennemførelsen af denne Tanke ved at tillægge Angiveren Halvdelen af Bøderne, saaledes som det ærede Medlem antydede, at han havde tænkt paa at formulere sit Forslag. Saaledes som han antydede Forslaget formuleret, nemlig at Angiveren skulde have det Halve, af hvad der indbringes den Paagjældende, hvad enten det var Bøder eller Fængsel, tror jeg ikke, at det har kunnet være Meningen at føre det igjennem; men selv om man ser bort deraf, vil jeg ikke negte, at det forekommer mig at være en høist uhyggelig Tilstand, der vilde komme tilveie, naar man ansprogede sine Medborgere til at gaa paa Jagt efter dem, der maatte lide af den omhandlede Sygdom, og derefter gjøre Angivelse for at kunne faae en Del af Bødrene. — Jeg skal slutte med at sige, at naar det ærede Medlem for Skanderborg (Bajer) endte med at gjentage den Henstilling, at man vilde drage Omsorg for, at der snarest muligt kunde udkomme et Reglement for Kjøbenhavn, saa har jeg dertil at bemærke, hvad tillod mig at bemærke allerede ved denne Sags 1ste Behandling, at Reglementet for Kjøbenhavn er betinget af denne Lov. Saa snart denne Lov kommer ud, skal det ikke være meget længe, inden vi faae et Reglement for Kjøbenhavn. Erkjender man Nødvendigheden af et Reglement for Kjøbenhavn, og jeg tror, at Alle, der kjende Forholdene, maa sige, at det er i højeste Grad magtpaaliggende at faae det snart, saa yde man sin Bistand til, at Lovforslaget kan blive gennemført i denne Session.

Bajer: Jeg hører visse til dem, der vilde anse det for meget uheldigt, om denne hele Foranstaltning skulde glippe, og jeg tiltræder derfor fuldstændig den ærede Ministers Forslag i saa Henseende. Den høitærede Minister sagde, at han af Hensyn dertil vilde strække sig saa langt som muligt; og det undrede mig derfor, at det første Forslag, som han saavidt jeg forstod modsatte sig, netop var dette lille Sprogændringsforslag. Naar

den høitærede Minister mente, at dette Ord „Kvindfolk“, som foreslaas at skulle afløse „Fruentimmer“, maatte nok kunde findes i ældgamle Dokumenter, skal jeg i den Anledning ikke gaa tilbage til ældgamle Love, hvori det naturligvis findes; jeg vil slet ikke tale f. Ex. om Kong Hans's eller Christian den Andens Liber, hvor man ikke finder Ordet „Fruentimmer“, men „Kvindfolk“. Jeg vil ikke gaa længere tilbage end til Raadskueplakat af 28de Juni 1828, hvori der staar „Løssagtige Kvindfolk“, og til en Instruering for Kjøbenhavns Politimester af 23de Marts 1841, hvori der vel ikke staar „Kvindfolk“, men „Kvindespersoner“, altsaa dog ikke „Fruentimmer“. Det første Sted, jeg har fundet Ordet Fruentimmer, — og Lovgivningen derom er ikke saa overordentlig stor, at det er vanskeligt at gjenmænde den helt, er Frd. 27de Nov. 1775; det er altsaa ikke 100 Aar siden. Derimod findes som bekendt Ordet „Kvindfolk“ paa mange Steder i danske Lov, især i 6te Bogs 13de Kapitel, baade i Eftal og i Flerstal. Da det høie Thing igaar gjenoptog saa gode Ord af danske Lov som „Indgjæld“ og „Udgjæld“, haaber jeg, at det ogsaa idag vil vise den samme nationale Følelse ved at udsjætte dette plattyske Ord „Fruentimmer“ af Lovsproget. Da det maasse kan have Interesse, skal jeg oplyse om, at dette Ord deler den Mærkelighed med flere andre fremmede Ord, at det er kommet ind fra oven, at det derefter er sunket dybere og dybere, og der kommer da endelig et Dieblit, hvor det med Lethed kan tages ud fra siden. Det har oprindelig været brugt om Hofdamerne, og fra Liden før danske Lov, fra Frederik den Tredies Tid, kan man læse: „Derefter kom Hoffruentimmeret“, det vil sige Hofdamerne. Zimmer betød egentlig Kammeret, Zimmer, og Hoffruentimmeret betød altsaa Samlingen af Hofdamerne. Under Henviisning til, at det høie Thing igaar med 61 Stemmer imod 10 indstemte et Par Ord fra danske Lov, skal jeg bede det idag vise den samme nationale Følelse. Jeg tror ikke, man vil trække paa Smilebaandet, hvis dette Ord kommer til at staa i Loven, men meget mere, hvis dette Spørgsmaal skulde berede Loven Vanskeligheder. Jeg skal endnu kun gjøre opmærksom paa, hvad en Mand, hvem man fra en Side, hoortil jeg ellers ikke hører, pleier at frembringe som en Autoritet, nemlig gamle Mollbeck, har sagt i sin Ordvog om Ordet „Kvindfolk“. Han siger: „Dette hos Almuen endnu almindelige Ord er i det høiere Taleprog, ja selv for det meste i Skriftsproget, ganske fortrængt af det af Tydsk optagne og forvandlede „Fruentimmer“, skjøndt „Mandsfolk“ derimod bruges over alt.“ Det forekommer mig at være ganske naturligt, at man, naar man taler om Mandsfolk, da ogsaa bruger Ordet Kvindfolk, som saarer dertil. Ordet Kvindfolk staar som sagt i Loven, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at ligesom man kan være